

נידה טו. (המשנה) עד טז. (המשנה)

ביאורי מושגים
חיוב מעשרות - תבואה שלא נגמרה מלאכתה פטורה מתרומות ומעשרות. נגמרה מלאכתה וראתה את פני הבית - מתחייבת התבואה בתרומות ומעשרות.
ר' אושעיא: אם החליף את הסדר והכניס את התבואה להביתו לפני גמר מלאכה ובביתו גמר את המלאכה - התבואה פטורה ממעשרות מדאורייתא.
 מדרבנן היא חייבת ולכן מותר לו רק לתת ממנה לבהמתו ולא לאכול בעצמו.

משנה

החידוש ב'בא מן הדרך' הוא:
אין חוששים שאישתו לא ציפתה שיבוא ולכן לא בדקה.

כל אישה בחזקת טהרה לבעלה - בניגוד לאישה העוסקת בטהרות הצריכה לבדוק את עצמה בבוקר ובערב, **הבאין מן הדרך - נשיהן בחזקת טהרה** - ואינם צריכים לשאול אותם האם הן טהורות.

באילו מקרים קבעה המשנה שאין צורך בבדיקה

תשובה: מדובר כאן כשהבעל לא יודע האם ראתה.
 לכן זהו ספק (אם טבלה) המוציא מידי ספק (אם ראתה)

קושיה: הרי אין ספק (אולי טבלה) מוציא מידי ודאי (ודאי ראתה דם)

שמואל בשם ר' יוחנן:
 אדם יכול לחשב מתי אשתו אמורה לטבול ולבוא עליה (בלי לברר)

קושיות על הקביעה שאין ספק מוציא מידי ודאי:
קושיה א': חבר שמת פירותיו בחזקת טבולים - והרי יש כאן ספק (עושר המוציא מידי ודאי (טבל) דחיה: א. הקביעה שחבר מעשר היא בתורת ודאי, ולכן זהו ודאי המוציא מידי ודאי)
 ב. שם יש ספק שמא הפירות פטורים מתר"מ (כיוון שהכניסן לביתו לפני גמר מלאכתו) - ולכן זהו ספק המוציא מידי ספק.
קושיה ב': אישה שהפילה לבור וכהן הציץ לבור וטיהרו חכמים - והרי יש כאן ספק (אם חולדה גיררה את הנפל מהבור) המוציא מידי ודאי (היה שם נפל).
 דחיה: שם יש ספק האם הפילה ולד - ולכן זהו ספק המוציא מידי ספק.

